

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/5/2016
Identifikačné číslo spisu:	2016898304
Dátum vydania rozhodnutia:	04.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2016898304.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením 4. októbra 2016 v trestnej veci G. M. , v konaní o návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na rozhodnutie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia o peňažnej sankcii, o odvolaní G. M. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 2. augusta 2016, sp. zn. 3 Ntc 10/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. rozsudok Krajského súdu v Trnave z 2. augusta 2016, sp. zn. 3 Ntc 10/2016 z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 12 ods. 1 písm. b), 2 písm. a/ zák. č. 183/2011 Z. z. o d m i e t a uznanie a výkon peňažnej sankcie vo výške 1.700 Eur a súdnych trov vo výške 1.695,73 Eur uložených rozhodnutím Okresného súdu Maribor 18. apríla 2015, sp. zn. PR 365/2015, G. M., nar. X. L. XXXX v X., posledná známa adresa F., F. č. XXXX/X, Slovenská republika.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 2. augusta 2016, sp. zn. 3 Ntc 10/2016, podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 183/2011 Z.z. o uznaní a výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, uznal rozhodnutie o peňažnej sankcii vo výške 1.700 Eur a súdnych trov vo výške 1.695,73 Eur uložených rozhodnutím Okresného súdu Maribor z 18. apríla 2015, sp. zn. PR 365/2015, G. M. s tým, že je povinný finančné čiastky zaplatiť v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Krajského súdu v Trnave, Vajanského 2/A, Trnava.

Rozsudok bol doručený Krajskej prokuratúre v Trnave (ďalej len prokurátor), Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky a M. 12, 16, 23. augusta 2016.

M. podal 31. augusta 2016 proti rozsudku odvolanie. Rozsudok považuje za nesprávny v ustálenom skutkovom stave a v právnom posúdení. Osvedčenie o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii je v časti

týkajúcej sa sumy 1.695,73 Eur ako náhrady trov konania v rozpore s rozhodnutím Okresného súdu v Maribore, ktorým bol zaviazaný nahradiť trovy konania v sume 220,- Eur. Z osvedčenia vyplýva i zaplatenie sumy 470,- Eur. Na účet Okresného súdu Maribor zaplatil bankovým prevodom 12. mája 2015 sumu 220,- Eur ako náhradu trov konania, sumu 250,- Eur ako polovičnú pokutu za skutok pod bodom 2 a sumu 1.700,- Eur ako pokutu za obidva skutky. Povinnosti dané mu rozsudkom splnil, dokonca vo vyššej sume o 250,- Eur ako bol zaviazaný. Uznaniu a vykonaniu peňažnej sankcie vo výške 500,- Eur uloženej za skutok pod bodom 2 výroku rozsudku Okresného súdu v Maribore bráni ustanovenie § 3 zák. č. 183/2011 Z. z. Navrhol zrušiť rozsudok krajského súdu a odmietnuť uznanie a výkon rozhodnutia Okresného súdu v Maribore o jemu uloženej peňažnej sankcii.

Prokurátor sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd, ako súd odvolací na podklade včas podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zo spisu zistil, že odvolanie je dôvodné pre nezákonnosť rozhodnutia krajského súdu.

V zmysle zák. č. 183/2011 Z.z.

§ 2 písm. c) pokutou povinnosť zaplatiť určenú peňažnú sumu uloženú správnym orgánom štátu pôvodu podľa právneho poriadku tohto štátu pre trestný čin alebo protiprávne konanie týkajúce sa porušenia pravidiel cestnej premávky,

§ 3 ods. 1 rozhodnutie o peňažnej sankcii možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie o peňažnej sankcii vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 až 5 neustanovujú inak,

§ 5 súd pri overovaní skutočností podľa § 3 a 4 vychádza z údajov uvedených v osvedčení, a ak je to potrebné, aj z dodatočných informácií poskytnutých justičným orgánom štátu pôvodu na základe žiadosti súdu alebo na základe vlastného zistenia,

§ 11 ods. 5 proti rozsudku podľa odseku 2 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať povinný, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Podľa § 11 ods. 6 zák. č. 183/2011 Z. z. odvolanie má odkladný účinok,

§ 12

ods. 1 písm. b) súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii, ak skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 3 ods. 2, 3 a 5,

ods. 2 písm. a/ uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii súd odmietne aj vtedy, ak rozhodnutie o peňažnej sankcii zjavne nezodpovedá vydanému osvedčeniu alebo ak vydané osvedčenie je neúplné a neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone,

§ 22 ods. 1 ministerstvo poskytuje pri postupe podľa tohto zákona justičnému orgánu štátu pôvodu a vykonávajúcemu justičnému orgánu na základe ich žiadosti potrebnú súčinnosť,

§ 23 ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Rozsudkom Okresného súdu Maribor z 18. apríla 2015, sp. zn. PR 365/2015, bol M. uznaný za vinného v bode 1) za vedenie vozidla pod vplyvom návykovej látky, v bode 2) za držanie plynovej zbrane kategórie „D“ bez príslušného zbrojného preukazu.

Za tieto skutky mu boli uložené pokuty 1.200,- Eur a 18 trestných bodov v bode 1) a 500,- Eur a prepadnutie zbrane a streliva v bode 2). Tiež mu bola uložená povinnosť zaplatiť súdne trovy konania v sume 220,- Eur. Povinný nepodal odvolanie a rozsudok nadobudol právoplatnosť 29. apríla 2015.

Krajský súd prehliadol, že rozhodnutím Okresného súdu Maribor z 18. apríla 2015, sp. zn. PR 365/2015, M. bola uložená povinnosť uhradiť súdne trovy vo výške 220,- Eur a vo vydanom osvedčení podľa článku 4 rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie je uvedená peňažná čiastka na súdne trovy vo výške 1.695,73 Eur. V napadnutom rozsudku je suma 1.695,73 Eur, čím krajský súd prekročil o 1.475,73 Eur výšku súdnych trov uložených rozsudkom súdu cudzieho štátu. Už z tohto dôvodu ide o nezákonné rozhodnutie. Osvedčenie zároveň potvrdzuje zaplatenie sumy 470,- Eur povinným, čo krajský súd nezohľadnil vo výroku II. rozsudku o vykonaní peňažnej sankcie.

Výpisom z bankového účtu vedenom v H., číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX, (IBAN: F.) za obdobie máj 2015, ktorý k odvolaniu pripojil M., mal najvyšší súd preukázané, že podľa údajov v platobných príkazoch 12. mája 2015 zaplatil na účet Okresného súdu Maribor sumy 220,- Eur ako náhradu trov konania, 250,- Eur ako polovičnú pokutu za skutok pod bodom 2 a 1.700,- Eur ako jednotnú pokutu za obidva skutky.

Vyjadrené skutočnosti sú dôvodom na odmietnutie uznania a výkonu rozsudku Okresného súdu Maribor podľa § 12 ods. 2 písm. a) zák. č. 183/2011 Z. z., pretože rozhodnutie o peňažnej sankcii zjavne nezodpovedá vydanému osvedčeniu, v ktorom je uvedený nesprávny údaj o výške náhrady trov konania v sume 1.695,73 Eur.

Osvedčenie o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii je aj neúplné a neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone, keďže neobsahuje údaje o tom, že pokutu i náhradu trov konania povinný zaplatil v plnej výške. Zaplatenie pokuty i trov konania povinným v sume 2.170,- Eur si najvyšší súd overil postupom v zmysle § 5 zák. č. 183/2011 Z. z. prostredníctvom kompetentnej štátnej zamestnankyne Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky K., ktorá túto okolnosť zistila na podklade písomnej komunikácie s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky.

Najvyšší súd považuje za nutné poukázať na podstatnú skutočnosť, ktorá má vplyv na rozhodnutie súdu o uznaní alebo odmietnutí uznania rozsudku Okresného súdu Maribor. V skutku pod bodom 2) rozsudku sa uvádza, že povinný v čase zastavenia vozidla políciou, mal u seba na skrytom mieste plynovú zbraň Zoraki model 914. Ide o zbraň kategórie „D“ podľa § 7 ods. 1 písm. b) zák. č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Držba tejto plynovej zbrane na území Slovenskej republiky nie je trestným činom. Mohlo by ísť iba o priestupok na úseku zbraní a streliva (§ 69 ods. 1), lebo povinný nemal zbrojný preukaz. Práve v tomto spočívala protiprávnosť držby zbrane na území Slovenska. Výplýva to z výroku rozsudku slovenského súdu. Rozsudok Okresného súdu Maribor vo vzťahu k skutku v bode 2) nemožno uznať a vykonať z dôvodu, že držba plynovej pištole nie je na našom území trestným činom. V osvedčení o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii nie je tento skutok priradený do kategórie trestných činov uvedených v § 3 ods. 3 zák. č. 183/2011 Z. z. V osvedčení medzi kolónkami „sabotáž“ a „pašovanie tovaru“ doplnené znenie „správanie porušujúce pravidlá cestnej premávky vrátane porušenia predpisov vzťahujúcich sa na čas jazdy a odpočinku a predpisov o nebezpečnom náklade“ sa viaže iba na výrok pod bodom 1) rozsudku slovenského súdu, ale nie k bodu 2) t.j. držbe plynovej zbrane. Uznaniu a vykonaniu peňažnej sankcie vo výške 500,- Eur uloženej za skutok pod bodom 2) výroku rozsudku Okresného súdu Maribor bráni ustanovenie § 3 zák. č. 183/2011 Z. z.

Uvedené zistenie je v zmysle § 12 ods. 1 písm. b) zák. č. 183/2011 Z. z. dôvodom na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia rozsudku Okresného súdu Maribor pod bodom 2), vrátane výroku o uložení peňažnej sankcie vo výške 500,- Eur za porušenie slovenských predpisov o zbraniach a strelive.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je to potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Najvyšší súd konštatuje, že zistené skutočnosti bránia výkonu peňažnej sankcie na území Slovenska.

Na základe vyjadreného krajský súd nepostupoval správne, keď neodmietol uznanie a výkon peňažnej sankcie. Najvyšší súd napadnutý rozsudok na poklade podaného odvolania M. preto zrušil v celom rozsahu a odmietol uznanie a výkon rozhodnutia - rozsudku o peňažnej sankcii.

Krajský súd pri uznaní a výkone peňažnej sankcie uloženej rozsudkom cudzieho súdu nepostupoval dôsledne ani podľa § 13 ods. 1-5 zák. č. 183/2011 Z. z., keď nerozhodol podľa Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. o uložení peňažného trestu aj podľa §§ 56 ods. 1 a 57 ods. 2, že vymožená suma pripadá slovenskému štátu (§ 18 ods. 1, 2 zák. č. 183/2011 Z. z.).

Pri uznaní a výkone peňažnej sankcie uloženej cudzím súdom je potrebné okrem iného vo výroku presne uviesť výšku a druh peňažnej sankcie podľa Trestného zákona Slovenskej republiky. Táto povinnosť vyplýva z § 13 ods. 1, 2 s poukazom na § 2 písm. b) bod 1/ zák. č. 183/2011 Z. z. Okrem toho vo výroku musí byť uvedená aj skutková veta, aby bolo zrejmé, kde a akým spôsobom bol skutok spáchaný (§ 3 ods. 1, 2, 3 písm. aj), písm. ak), 4 zák. č. 183/2011 Z. z.). Ak sa tak nestane, ide o neúplný výrok o treste.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.